

ter, at der ikke optaarnes Hindringer af denne Art for Sygekasserne, hvis deres Ønsker gaar i Retning af at ændre Vedtægterne saaledes, at de kan beholde disse Medlemmer, og Flertallet maa anse saadanne Forsøg for stridende mod de Forudsætninger, under hvilke vor Tilslutning til Lovforslaget paa dette Punkt er givet.

Jeg udtaler sluttelig en Tilfredshed, som sikkert er fælles, over, at vi nu staar overfor en Afgørelse, der i hvert Fald ikke er værre, end at vi forhaabentlig fra alle Sider kan tiltræde, hvad der foreligger, ogsaa fra mit Partis Side, som med stor Betænkelighed har set paa Planer, der tidligere har været drøftede, men som der nu ingen Grund er til at komme ind paa. Loven byder maaske ikke saa mange Fremskridt, men dog det væsentlige Fremskridt, at Landsygekasserne bliver betydeligt gunstigere stillet end før, og alle erkender, at Livsvilkaarene paa Landet for Smaafolk fuldt ud berettiger til at indrømme de Begünstigelser, som Lovforslaget indeholder. Paa Grundlag af de Beregninger, der er anstillede, synes det at blive saaledes, at Landsygekasserne vil faa et forøget Tilskud paa med et rundt Tal 330,000 Kr., en Ydelse, som vi fra alle Sider anser for at være overmaade godt anvendt. Dernæst vindes der ved Gennemførelsen af Loven, at der skabes Ro indenfor Sygekasseinstitutionen i Stedet for den Usikkerhed, som nu i nogle Aar har været saa stærkt raadende, og som har gjort Arbejdsforholdene indenfor Sygekasserne meget vanskelige. Jeg haaber, at der bestandig vil være en Rigsdag, som med Forstaaelse af denne betydningsfulde Sag vil være med til at udvikle Sygekasseinstitutionen gennem den Lovgivning, som er fornøden, og jeg skal med disse Bemærkninger anbefale den foreliggende Indstilling vedrørende Lovforslaget til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Rode): Ogsaa jeg tror, at man med almindelig Tilfredshed i Sygekasseverdenen vil modtage Efterretningen om, at Rigsdagen nu har afsluttet de mangeaarige Forhandlinger om en Revision af Sygekasseloven og er kommet til et Resultat, som byder rige Udviklingsmuligheder paa mange Omraader for Sygekasserne. Stridsspørgsmaalene er der jo ikke Anledning til at vende tilbage til, efter at Afgørelsen er truffet. Jeg tror, at de kommende Rigsdage gennem det direkte Medarbejderskab, som opnaas gennem det Udvalg, der er fastsat her i Lo-

ven, med stor Interesse vil følge Sygekassernes Udvikling og derigennem faa Lejlighed til at blive klar over, om nogen Bestemmelse i Loven skulde danne en Hindring for en fortsat god Udvikling, og derigennem vil Muligheden for at fjerne saadanne eventuelle Hindringer være til Stede.

Det er jo ikke dette ærede Tings Medlemmer ubekendt, at den Ordning vedrørende de bemidlede Medlemmers Forbliven, som nu vedtages, har min Sympati. Jeg kan dog ganske tiltræde de Bemærkninger, som Ordføreren for Fællesudvalget (Stauning) nu fremsatte i saa Henseende. Det maa være Administrationens Pligt at lade Forholdene udvikle sig frit indenfor Sygekasseverdenen, saaledes som Loven tilsigter, og det maa blive denne frie Udvikling, som er afgørende for, hvorledes Forholdene former sig. Da den Omstændighed, om det i Sygekassernes Vedtægter staar, at de kan beholde de bemidlede Medlemmer, fremtidig er afgørende for, om de bemidlede Medlemmer kan forblive i Kasserne, vil jeg ogsaa anse det for rigtigt, at Sygekasserne udtrykkelig bliver gjort opmærksom herpaa, saaledes at Spørgsmaalet kan forelægges deres Generalforsamlinger til Afgørelse, saafremt en saadan Bestemmelse ikke allerede findes i Vedtægten.

Jeg takker det høje Ting for den Medvirken, det har ydet til Lovens Gennemførelse gennem sin Deltagelse i Fællesudvalget, og jeg føler mig forvisset om, at Loven vil blive til Gavn for Sygekasseverdenen.

Ordføreren (Stauning): Jeg vil takke den højtærede Indenrigsminister for hans Bemærkning vedrørende de saakaldte bemidlede Medlemmer, hvilken Bemærkning støtter den Opfattelse, der har raadet hos Udvalgets Flertal. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister om, at der bør gives Kasserne en Foranledning til at tage Spørgsmaalet op paa deres Generalforsamlinger til Drøftelse og Afgørelse, hvilket formentlig burde ske paa den Maade, at der fra Sygekasseinspektoratet udsendes Cirkulære denne Sag vedrørende til samtlige Sygekasser og eventuelt ogsaa til Vejledning holdes Møder med Repræsentanter for Sygekasserne for at gøre disse bekendte med, hvorledes Formen i saa Henseende bør være.

I øvrigt takker jeg den højtærede Minister baade for hans Udtalelser nu og for hans Medvirken i øvrigt ved denne vigtige Sags Fremme.